

PÀMMINI

Ntê misi ardiènti râ stasciuni
ri virdhi si vièstunu
stisi
rrùssi ggialli sciùri aruci puma
e l'umm'ra 'n terra
l'aria annùci jàrsa râ calura.
E arrìrunu e aspèttunu.

Ma quannu cancia amaru
e ll'aria penni 'nfusca
ccâ nèghia ciànciunu stizzi ri muddhura
e a-pprimu jèlu, 'ggnutticàti,
se 'n çiùsciù i scutulìa
ar'unà ar'una vuzzichiannu inciunu i vanedhi.
E i macci nuri ô cielu jàutu
ammùstrunu i frucedhi.

Pàmmini sicchi
u vientu mura mura i rrutulìa
e a-mmuodhu, se cciovi, assùppunu i cuncuna.
Anfuscata, na fòghia ri gghiurnali
rô tiempu comu scurri
cci cunta a so misura.

Pàmmini appisi
pàrpiti ri tiempu ...abbuccàti i pinzera
mamoria ri tannu virdhi com'era
e stizziatu i lamienti rê jòrna ora...com'èni
sbannijànnu scùrrunu amari li peni
comu sapi ...râ malincunìa.

Sulu a spranza ri nu llammìcu ri luci
se spunta rô cielo ca si rapi
na vuci
na manu amica
o ru' rrica 'i littra ca ri luntanu agghica
abbasta a li vòti
ca râ mmirnàta cciù lèghia si senti a cruci
(quantu pisa!)
e ntò vespri râ campata
menu amaru â ssira u juòrnu si cunnuci.